

Column in Rover-tijdschrift “De Reiziger” – maart 2014

Waar zouden we zijn zonder de pont

Ik wil u graag meenemen in de mist. Een tijdje geleden moest ik in de Krimpenerwaard en de Alblasserwaard zijn. Het was droog en windstil, dus goed weer voor een leuke fietstocht. Het is een mooie omgeving. Zeker op die vroege zaterdagmorgen toen ik door de waarden reed. Op de stille fietspaden voel je je echt één met de natuur. Een eend kwaakt, een reiger zit te vissen, een zwaan zit in stilte haar veren te poetsen. Verder is er op dit vroege uur nog weinig reuring.

Bij de pont van Bergstoep bleek de mist flink boven de Lek te hangen. De overkant was niet te zien. Alleen een felle schijnwerper van de veerstoep bij Streefkerk vertelde mij dat er toch een overkant was. Het deed me denken aan mijn jeugd, toen ik regelmatig naar Zeeuws-Vlaanderen reisde en bij de pont van Kruieningen in de mist bleef turen of hij wel zou varen. Bij Bergstoep was dat niet zo'n probleem, zo bleek deze zaterdag. De pont verscheen uit de mist, de radar deed zijn werk. Voor het personeel was het blijkbaar geen probleem om in de vaart te blijven. Gelukkig kon ik overvaren om van de prachtige omgeving van de waarden te genieten. Zonder pont was dat niet mogelijk geweest.

Toch fijn, dat de pont blijft varen, ook in de mist. Waar zouden we zijn zonder pont.

De veerpont van Bergstoep in de mist.

Foto: Wim Kusee, 18 juni 2011